

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 6843-03-11

1 27 מרץ 2014

לפני כב' השופטת רות צדיק
נציגת ציבור עובדים עו"ד אירית איינהורן נחמני
נציג ציבור מעבידים מר אליאב יארניצקי

התובע: אנטולי סקבורצוב
ע"י ב"כ עו"ד פ. מורוז

הנתבעת: א.ר. ניר רחובות מוסכים 2007 בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד קופר

2

פסק – דין

1. עיקר המחלוקת בתיק זה עניינה בסיום העסקת התובע אצל הנתבעת ושאלת
זכאותו לפיצויי פיטורים וזכויות סוציאליות נוספות.

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

העובדות שאינן שנויות במחלוקת-

2. הנתבעת הינה מוסך למתן שירותי רכב. התובע עבד אצל הנתבעת כמכונאי -
חשמלאי רכב.

3. התובע עבד אצל הנתבעת החל מיום 5.1.05 ועד ליום 12.9.10 ובסה"כ 68
חודשים.

4. ביום 12.9.10 התפטר התובע מעבודתו בנתבעת.

העדים-

5. מטעם התובע העיד התובע בעצמו.
מטעם הנתבעת העידו מנהל הנתבעת- מר אפרים ניר (להלן מנהל הנתבעת),
הגב' סבטלנה לינוב- מזכירת הנתבעת, מר שרלי איטח – מנהל המוסך
והמחסן.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 6843-03-11

- 1 **נסיבות סיום עבודתו של התובע וזכאותו לפיצויי פיטורים-**
- 2 6. אין מחלוקת כי התובע התפטר מעבודתו בנתבעת. לשיטת התובע, התפטרותו
- 3 יסודה בהצעת מנהל הנתבעת בשיחה שהתקיימה בין הצדדים ביום 7.8.10
- 4 לפיה פיצויי הפיטורים ישולמו לתובע בכל מקרה, בין אם יתפטר ובין אם
- 5 יפוטר.
- 6 הנתבעת הכחישה טענות התובע בעניין זה וטענה כי מדובר בטענות אשר אינן
- 7 טענות אמת. לטענתה לא הוסכם על תשלום פיצויי פיטורים וכל תיאור השיחה
- 8 הנטען על ידי התובע, הינו ניסיון חסר תום לב להוצאת כספים שלא כדין
- 9 מהנתבעת.
- 10 7. במכתב התובע אל הנתבעת מיום 12.9.10 נרשם כדלקמן-
- 11 **לכבוד: א.ר ניר רחובות בע"מ**
- 12 **לידי הנהלה**
- 13 **הנדון: סיום יחסי עובד- מעביד**
- 14 **"שנים אני עובד במוסד שלכם, במשך כל שנות עבודתי השקעתי המון**
- 15 **כדי לקוחות של מוסד יהיו מרוצים מטיפולים שמקבלים אצלנו.**
- 16 **בתאריך 8.7.10 פניתם אלי בדרישה להתחשב על המשך או סיום**
- 17 **העבודה במוסד.**
- 18
- 19 **בזמן האחרון אני מרגיש שיחסים בינינו הוחמרו וזה מאד משפיע על**
- 20 **תפוקת העבודה.**
- 21 **עקב מצב זה אני מקבל הצעה שלכם על פיטורים, ושיחה מתאריך**
- 22 **8.7.10 כמו הודעה מוקדמת. אבקש לשלם כל מגיע לי בסיום יחסי**
- 23 **עובד מעביד.**
- 24 **"...**
- 25
- 26 8. ביטוי לגרסת הנתבעת כפי שבאה לידי ביטוי בכתב ההגנה נמצא במכתב
- 27 התשובה אשר נשלח אל התובע מיום 13.9.10, בו נרשם כדלקמן-
- 28 **"לכבוד**
- 29 **סקבורצוב אנטולי**
- 30 **...**
- 31 **הנדון: מכתבך מיום 12.9.10- הנושא כותרת סיום יחסי עובד מעביד**
- 32 **הופתעתי לקבל את מכתבך שבנדון ועם כל הכבוד תוכן מכתבך הינו**
- 33 **מביש ורווי שקרים.**
- 34 **בתחילת השבוע ביום ראשון הגעת למשרדי בהפתעה והודעת לי כי**
- 35 **בכוונתך לעזוב את העבודה, כי אין לך יותר כוחות וכן כי ברצונך**
- 36 **לצאת לחופשה ארוכה....**

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 6843-03-11

- 1 ...על כן, יומיים לאחר מכן כשקיבלתי מכתב מטעמך הנושא את
 2 הכותרת סיום יחסי עובד מעביד נתגלה לי אופייך האמיתי, כאשר
 3 שוב במירמה ניסית לטעון כאילו לפני מספר חודשים - פניתי אליך
 4 להתחשב כדברייך ולכן אתה מקבל זאת ומתפטור.
 5 מעבר לעובדה שהשיחה המתוארת במכתב ההזוי לא התקיימה
 6 שוב מתגלה אופייך שבניסיונות מרמה מנסה להשיג דברים לא
 7 כשרים"....
 8
- 9 הנה כי כן, בכתב ההגנה כמו גם בסמוך לאחר התפטרות התובע, הכחיש מנהל
 10 הנתבעת את דבר קיומה של שיחה מיום 8.7.10 בכלל, ואת הבטחתו לשלם
 11 פיצויי פיטורים בפרט.
- 12 9. לתצהירו צירף התובע את תמליל השיחה מיום 8.7.10. מתמליל השיחה עולים
 13 הדברים הבאים אשר נאמרו על ידי מנהל הנתבעת-
- 14 "אפרים אז, אז זהו, זה מה ששאלתי אותך שאלה ראשונה, אתה רוצה
 15 לעבוד אצלי? תהיה אנטולי שאני אוהב, אתה לא רוצה לעבודה? תגידי
 16 לי אני לא רוצה, אני לא, אשלים לך פיצויים, ואני אשלים לך ימי
 17 חופשה, מה שמגיע לך קח, אין לי בעיה עם זה, אני כבר אומר לך,
 18 באמת אין לי בעיה, אין לי בעיה להגידי לך שאתה תתפטור או אני
 19 אפטר אותך, בשבילי זה אותו דבר, כי אם אתה תתפטור או אני אפטר
 20 אותך, תקבל ממני אותו הדבר, בדיוק אותו דבר, אני רוצה רק תשובה
 21 אחת, אתה רוצה ללכת? לך, אתה רוצה להשאר? אני אשמח, אבל
 22 אנטולי אחר לגמרי, אני לא רוצה לשמוע את המריבות, אני רוצה את
 23 העזרה אחד לשני"....
 24
- 25 מנהל הנתבעת לא הכחיש את השיחה והעיד כדלקמן- " נכון. לא מתכחש
 26 לשיחה. שמעתי את השיחה לשאלתך" (עמ' 22 לפר' שורות 15-13).
- 27
- 28 10. הנה כי כן, בפנינו גרסה סדורה של התובע, מכתב התפטרות מטעמו ממנו עולה
 29 כי בחר להתפטור מיוזמתו עם זאת, ציין כי "עקב מצב זה אני מקבל הצעה
 30 שלכם על פיטורים, ושיחה מתאריך 8.7.10 כמו הודעה מוקדמת. אבקש
 31 לשלם כל מגיע לי בסיום יחסי עובד מעביד".
- 32 הנתבעת הכחישה תחילה את קיום השיחה אולם במסגרת חקירתו הנגדית
 33 העיד מנהל הנתבעת כי אכן השיחה האמורה התקיימה. גרסת מנהל הנתבעת
 34 מחזקת את טענת התובע בנוגע לקיום השיחה מיום 8.7.10 בכלל, ותשלום
 35 פיצויי פיטורים "בכל מקרה"- בפרט.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 6843-03-11

- 1
2 הנתבעת העלתה טענות שונות בקשר לקבילות ההקלטה והתמלול.
3 המומחה מר בר ביכלר זאב , אשר ערך את תמליל השיחה זומן ע"י הנתבעת
4 לחקירה נגדית והעיד כי לא ראה קיצורים או הפסקות באמצע ההקלטה וכי
5 ההקלטה טובה (עמ' 8 לפר' שורות 10-12).
- 6 בעדותו העיד מנהל הנתבעת כי עבר על התמליל וחסרים בו דברים רבים
7 ופרטים. לשאלה מתי שמע את הקלטת השיב **"שקבלתי מכס. זה היה בשנה**
8 **שעברה"** (עמ' 22 לפר' שורות 16-24).
- 9 לשאלה מדוע לא נזכר הדבר בתצהירו (שהוגש כחצי שנה לאחר קבלת הקלטת)
10 השיב מנהל הנתבעת- **"אמרתי שאומר זאת בבית הדין"** (עמ' 23 לפר' שורות 5-
11 6).
- 12
13 בנסיבות מקרה זה שעה שהקלטת והתמליל הועברו לידי הנתבעת כחצי שנה
14 טרם הגשת התצהיר מטעמה ומשבתצהיר הנתבעת לא הוזכרה ולו ברמו
15 הטענה כי בקלטת חסרים דברים או פרטים, לא מצאנו לקבל את טענותיה
16 המאוחרות של הנתבעת בעניין זה.
- 17
18 זאת ועוד. מחקירתו הנגדית של מנהל הנתבעת עולה כי לטענתו סוף השיחה
19 חסר בתמלול ההקלטה בה שוחחו על שבוע החופש שביקש התובע לנצל כדי
20 לחשוב על עתידו בנתבעת (עמ' 26-27 לפר' שורות 21 ואילך). בחקירתו החוזרת
21 העיד מנהל הנתבעת- **"סוף השיחה שהוא רוצה שבוע חופש ושהוא יחזור הוא**
22 **יחליט אם הוא נשאר או הולך (מתפטר)"** (עמ' 28 לפר' שורות 18-19). עם
23 זאת, עיון בתמליל מלמד כי נושא החופש, נמצא בתוכן התמליל. אשר על כן
24 וגם מנימוק זה, אין לקבל את טענות הנתבעת בדבר חוסרים בקלטת ו/או
25 בתמלול וכפועל יוצא, אי מתן משקל לראיה.
- 26 בהמשך החקירה הנגדית הופנה מנהל הנתבעת למכתבו מיום 13.9.10 ונשאל
27 מדוע האשים את התובע במרמה, וכך השיב- **"בכך שהוא בא לטעון שאני**
28 **אמרתי לו לפני חודשיים וחצי שאני מרשה לו אחרי חודשיים וחצי להתפטר"**
29 (עמ' 27 לפר' שורות 25-27). לשאלה האם בשיחה הקציב זמן לתובע השיב-
30 **"שאני אומר או אתה אומר אני רוצה ללכת, אז באותו רגע אנו קובעים את**

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 6843-03-11

- 1 **החודש שמגיע. לא כעבור חודשיים וחצי וזו הכוונה במכתב"...** (עמ' 28 לפר'
2 שורות 1-3).
- 3
- 4 **מתקשים** אנו לקבל גרסה (מאוחרת) זו של מנהל הנתבעת, שעה שבמכתבו **14.**
5 **מיום 13.9.10**, לא נמצא כל רמז לאמור וכמפורט לעיל, עצם קיום השיחה
6 הוכחש באופן גורף.
- 7 בחקירתו החוזרת נשאל מנהל הנתבעת האם קציבת הזמן היתה לשבוע בלבד
8 והשיב בחיוב (עמ' 28 לפר' שורות 20-21).
- 9 אף אם נתעלם מהעובדה כי מדובר בשאלה מדריכה במהלך חקירה חוזרת –
10 עסקינן בטענה אשר הועלתה לראשונה בעדות מנהל הנתבעת מבלי שנמצא לה
11 ולו רמז במכתבו מיום 13.9.10 או בכתב ההגנה ולחילופין בתצהירו. לפיכך, דין
12 הטענה להידחות.
- 13
- 14 **בהתאם** לסעיף 27 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973 **"חוזה יכול שיהיה** **15**
15 **תלוי בהתקיים תנאי (להלן – תנאי מתלה)".** אולם, **"היה חוזה מותנה בתנאי**
16 **והתנאי לא התקיים תוך התקופה שנקבעה לכך, ובאין תקופה כזאת – תוך**
17 **זמן סביר מכריתת החוזה, הרי אם היה זה תנאי מתלה – מתבטל החוזה..."**
18 (סעיף 29 לחוק החוזים). במקרה דנן הטענה בדבר תנאי מתלה לכאורה,
19 הועלתה לראשונה כאמור במסגרת עדותו של מנהל הנתבעת ונעדרת כל
20 תימוכין במסמכים "מזמן אמת" ובכתבי בי דין. אשר על כן ובנסיבות
21 המפורטות לעיל, אין בידנו לקבל טענה (מאוחרת) זו של הנתבעת.
- 22
- 23 **ככל שטענת הנתבעת עניינה בהעדר גמירות דעת בהצעתה לתובע, מדובר** **16.**
24 **בטענה אשר הועלתה לראשונה בעדות מנהל הנתבעת בבית הדין, בעוד במכתב**
25 **מיום 13.9.10 עצם קיום השיחה נסתר באופן גורף. יצוין כי בניגוד לאמור**
26 **בסיכומי הנתבעת (סעיף 9 לסיכומים), במכתב מיום 13.9.10 מנהל הנתבעת**
27 **הכחיש באופן גורף את עצם קיום השיחה וטענות התובע בדבר הסכם כלשהו.**
- 28 **סבורים** אנו כי אין בחלוף הזמן, גם מקום בו במהלך התקופה יצא התובע **17.**
29 **לשתי חופשות, בין התאריכים 11.7.10 - 16.7.10 ובין התאריכים 15.8.10 -**

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 6843-03-11

- 1 21.8.10 כנטען ע"י הנתבעת, כדי לאיין את ההסכמה מיום 8.7.10 לאורה "בכל
2 מקרה" ישולמו לתובע פיצויי פיטורים. העובדה כי לאחר החופשה השנייה שב
3 התובע לעבודתו עד ליום 12.9.10, אינה מאיינת את ההסכמה אשר ניתנה
4 ומכל מקום לא שוכנענו כי התנהלות התובע עולה כדי התנהלות חסרת תום
5 לב.
- 6 להשלמת התמונה יצוין כי כאשר עומת הנתבע עם האמור בעמ' 6 לתמליל .18
7 שורות 19-25 (ראו לעיל) והתבקש לאשר כי מהאמור ניתן ללמוד כי בכל מקרה
8 ישולמו לתובע פיצויים השיב מנהל הנתבעת תשובה מתחמקת כדלקמן - "נכון
9 ולא נכון. כי זה היה תוך כדי שיחה כדי להשאיר את התובע אצלי, ולא כל
10 עובד היה עובד טוב, זה נכון ולא נכון. לא יכול לומר לך". משנשאל "אתה
11 שיקרת לו או רימית אותו" השיב גם הפעם תשובה מתפתלת בזו הלשון- "לא.
12 אם הוא היה אומר לי באותו רגע שהוא רוצה לעזוב הייתי שוקל זאת בצורה
13 אחרת. אמרתי לך שאשלם לך פיצויים ולא "פיצויי פיטורים" אמרתי אם
14 התובע היה אומר לי באותו רגע הייתי יושב איתו ומדבר. כל הכוונה שלי
15 שהיתה בשיחה הזאת שהא י שאר לעבוד ולא היתה כוונה כשלהי לפטרו"
16 (עמ' 23 לפרי' שורות 26-23).
- 17 כך או כך, לא ברור כיצד הסכמה לשלם לתובע פיצויי פיטורים "בכל מקרה"
18 מתיישבת עם הטענה לפיה מנהל הנתבעת ביקש להשאיר את התובע בעבודתו.
- 19 דומה כי הדברים אשר נכתבו על ידי כב' השופט לובוצקי בספרו "סיום יחסי
20 עבודה" יפים לעניינינו אנו, וכך נכתב-
21 "מעביד אינו רשאי לחזור בו מהסכמתו לשלם לעובד פיצויי פיטורים,
22 אף כי הסכמתו ניתנה מבלי שהעובד היה זכאי לקבל את הפיצויים,
23 לא מכח החוק ולא מכוחו של הסכם קיבוציבר תוקף. מעביד רשאי
24 לחזור בו מהסכמה להענקת פיצויי פיטורים רק אם יוכיח בראיות
25 טובות כי נפל פגם בעצם הסכמתו להעניק פיצויי פיטורים. כך
26 לדוגמה, רשאי המעביד להוכיח כי פיצויי הפיטורים שולמו עקב מצג
27 שווא שהציג העובד ושאלולא אותו מצג לא היתה מושגת הסכמת
28 המעביד לשלם את פיצויי הפיטורים. מדובר אפוא בפגם שנפל
29 בהתחייבות החוזית לתשלום הפיצויים, ועל המעביד חלה חובת הבאת
30 ההוכחה לקיומו של הפגם- שעה שיתבע מהעובד את החזרת פיצויי
31 הפיטורים ששילם".
32

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 6843-03-11

- 1 "כשנאמר כי הסכמה לשלם פיצויי פיטורים תקפה ומחייבת את
2 המעביד, הכוונה לטעמנו להסכמה המלווה בגמירות דעת מצדו של
3 המעביד לשלם לעובד פיצויי פיטורים, חרף העובדה שאין מוטלת עליו
4 מחויבות לעשות כן מכח החוק או מכוחו של הסכם קיבוצי". (ראו
5 שם, מהדורת 2013, פרק 24 עמ' 11).
- 6 20. בהתאמה לעניינינו, לא נטען וממילא לא הוכח כי התובע הציג בפני הנתבעת
7 מצג שווא. כמו כן וכפי שקבענו לעיל באשר להעדר גמירות דעת, הטענה ככל
8 שהועלתה הועלתה לראשונה בעדותו של מנהל הנתבעת, בעוד במכתב מיום
9 13.9.10 עצם קיום השיחה נסתר באופן גורף. התנהלות זו מחלישה מאד את
10 גרסת הנתבעת בנושא זה.
- 11 21. מעבר לדרוש נוסף כי בחקירתו הנגדית העיד מנהל הנתבעת (פעמיים) כי אין
12 בינו לבין התובע ויכוח לעניין הפיצויים וכי הוא מוכן לשאת בתשלומם (ראו
13 עמ' 24 לפרי' שורה 3 ; עמ' 26 לפרי' שורה 5).
- 14 22. טרם סיום הדיון בזכאות התובע לתשלום פיצויי פיטורים נתייחס למס טענות
15 אשר הועלו על ידי הנתבעת.
- 16 בניגוד לאמור בסיכומי הנתבעת, התובע לא טען להתפטרות בדין מפוטר, כמו
17 כן לא נטען כי קיים בנתבעת נוהג לפיו כל עובד מתפטר זכאי לפיצויי פיטורים,
18 על כן לא ראינו ליתן דעתנו לסוגיות אלה אשר הועלו (לראשונה) בסיכומי
19 הנתבעת.
- 20 בהתייחס לטענה כי בין הצדדים אין כל הסכם בכתב ממנו ניתן ללמוד כי
21 התובע זכאי לפיצויי פיטורים "בכל מקרה", יצוין כי מדובר בטענה אשר
22 הועלתה לראשונה בסיכומי הנתבעת. מכל מקום, משתמליל השיחה תומך
23 בגרסת התובע, לפיה ניתנה התחייבות מפורשת וברורה מצד הנתבעת לתשלום
24 פיצויי פיטורים ככל שיתפטר מרצונו, אין בטענה האמורה כדי לאיין את
25 זכאות התובע לתשלום פיצויי פיטורים.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 6843-03-11

23. אשר לטענה כי בהתנהגותו הפר התובע את חובת תום הלב במערכת יחסי עובד מעביד ובנסיבות אלה אינו זכאי לקבלת פיצויי פיטורים (סעיפים 21-23 לסיכומים)- עסקינן בטענה אשר הועלתה לראשונה בסיכומים, ומכל מקום טענות עובדתיות אלה לא הוכחו ולתובע לא ניתן יומו בעניין זה. לפיכך ומטעם זה בלבד, דין הטענה להידחות.
24. על יסוד האמור לעיל אנו קובעים כי ניתנה לתובע הבטחה ברורה ומחייבת לתשלום פיצויי הפיטורים עובר להתפטרותו, על כן זכאי הוא לתשלום פיצויי פיטורים בגין תקופת עבודתו בנתבעת.
- 10 **השכר הקובע לצורך תשלום פיצויי פיטורים-**
25. לטענת התובע משכורתו החודשית פוצלה לרכיב "משכורת" ולרכיבים פיקטיביים אשר הופיעו בתלוש השכר תחת כותרות שונות כגון "בונוס ניקיון"; "בונוס" תוספות שכר וכיוצא. לשיטתו, הבונוסים והתוספות ששולמו הינם חלק משכרו החודשי.
- מנגד בתצהירו התייחס מנהל הנתבעת רק לתוספת "בונוס ניקיון" ולא נתן דעתו ליתר התוספות שנוספו לשכר התובע במהלך השנים. בהתייחס ל"בונוס ניקיון" נטען כי הטענה הינה מקוממת ומבישה, שעה שחלף העסקת חברת ניקיון, שולמה לחלק מהעובדים תוספת עבור עבודות ניקיון שביצעו במוסך.
26. כלל פסוק הוא כי רכיב שכר כגון - "תוספת" או "פרמיה" אינו קובע אם הוא חלק משכר היסוד של העובד, אלא יש לבחון ולקבוע את מהותו האמיתית של התשלום (ראו: דב"ע נו/174-3 מקולאו צ'ייקובסקי נ' שלב הקואופרטיב המאוחד להובלה, פד"ע לא 425).
27. אכן באופן עקרוני על התובע הנטל להוכיח כי יש לכלול את תוספת השכר ששולמה לו, כחלק מהשכר הקובע לצורך תשלום פיצויי פיטורים.
- בתצהירו העיד מנהל הנתבעת בעניין זה כדלקמן- **"התובע קיבל בתחילת עבודתו הודעה מסודרת על תנאי העבודה ותמוהה טענתו על אי קבלת הסכם**

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 6843-03-11

- 1 **בכתב לכאורה היום לאחר כל כך הרבה שנים**. כאשר הופנה בחקירתנו הנגדית
 2 לדברים אלה עליהם הצהיר בתצהירו ונשאל מדוע אם כן ההודעה לא צורפה
 3 לתצהירו השיב- **"זה היה בעל פה בלחיצת יד"**. משנדרש לאשר כי גם במהלך
 4 תקופת העבודה לא קיבל התובע מסמך נוסף, ככל שהיה שינוי כלשהו בתנאי
 5 העבודה השיב כדלקמן- **"כל תנאי העבודה שנחתמו בלחיצת יד. הכל היה כך"**
 6 (עמ' 22 לפרי' שורות 7-12).
- 7 **בנסיבות בהן הנתבעת מודה כי לתובע לא נמסרה הודעה בכתב בדבר תנאי** .28
 8 **העבודה, הודעה בה נדרשה לפרט את "סך כל התשלומים המשתלמים לעובד**
 9 **כשכר עבודה"**, כדרישת סעיף 2א(5) חוק הודעה לעובד (תנאי עבודה), תשס"ב-
 10 2002 (להלן – **החוק**), נטל ההוכחה כי תשלום ששולם לתובע לא נכלל בשכר
 11 הקובע לצורך תשלום פיצויי פיטורים, רובץ על כתפי הנתבעת.
 12 ודוק; מדובר בתקופה שלאחר חקיקת החוק לגביו נקבע על ידי כבי הנשיא
 13 אדלר (כתוארו אז) בעניין ע"ע 300162/96 **חברת בתי מלון פנורמה ירושלים**
 14 **בע"מ נגד וואיל סנדוקה ומאהד סנדוקה**, כדלקמן – **"יצוין כי לו היה המקרה**
 15 **מתרחש לאחר 21.3.2002, המועד בו נכנס לתוקף חוק הודעה לעובד (תנאי**
 16 **עבודה), התשס"ב – 2002, אזי היתה קיימת חובה למסור לעובד פרטים**
 17 **מלאים על תנאי עבודתו תוך 30 יום מתחילת עבודתו אצלו... על כן, ככל**
 18 **שהמעסיק לא יקיים את הוראות החוקים הללו עליו נטל ההוכחה, כי מדובר**
 19 **במשרה חלקית"**.
 20
- 21 **כמו כן, סעיף 5א' לחוק קובע זאת מפורשות(בתוקף מיום 11.8.11).** בסעיף זה .29
 22 נקבע כי בתובענה של עובד נגד מעבידו, בה שנוי במחלוקת עניין מהעניינים לפי
 23 סעיף 2, והמעביד לא מסר לעובד הודעה בה הוא חייב לפי סעיפים 1 או 3 לחוק
 24 – **"תהיה חובת ההוכחה על המעביד בדבר העניין השנוי במחלוקת, ובלבד**
 25 **שהעובד העיד על טענתו באותו עניין..."**.
 26
- 27 **נטל ההוכחה "בעניין השנוי במחלוקת" בכל הנוגע לתוספות השכר שכותרתה** .30
 28 **"בונוס ניקיון" מוטל על כתפי הנתבעת. בתצהירו העיד מנהל הנתבעת כי כל**
 29 **עובדי המוסך להבדיל מעובדי המשאית והנהג היו זכאים לקבל תוספת כספית**

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 6843-03-11

- 1 בגין ניקיון המוסך בסך של כ 385 ₪ וזאת חלף תשלום לחברת ניקיון לניקוי
2 המוסך, תוספת זו שולמה לתובע מידי חודש בחודשו.
3 בחקירתו הנגדית העיד מנהל הנתבעת כי כאשר החל התובע את עבודות
4 הניקיון קיבל "בונוס ניקיון" (עמ' 25 לפר' שורה 4).
5
6 .31 בתצהירו העיד התובע כי עבודות ניקיון המוסך היו חלק משגרת עבודתו. אולם
7 לטענתו אין קשר בין קבלת תוספת שכר המכונה "בונוס ניקיון" לבין נסיבות
8 מסוימות בפועל שזיכו בתוספת זו. לטענתו קיבל את הבונוס מידי חודש בין
9 אם בצע את עבודות הניקיון ובין אם לאו.
10
11 .32 משהתובע אישר כי עבודות הניקיון היו חלק משגרת עבודתו די לנו באמור כדי
12 לקבוע כי הנתבעת הרימה את הנטל והוכיחה כי מדובר בתוספת אמתית
13 התלויה בביצוע עבודות ניקיון במוסך. לפיכך, אין להביאה בחשבון לצורך
14 חישוב פיצויי הפיטורים. יוער כי טענת התובע כי קיבל את הבונוס בין אם
15 ביצע את עבודות הניקיון ובין אם לאו, סותרת טענתו כי עבודת ניקיון המוסך
16 היו חלק משגרת עבודתו.
17
18 .33 לאור האמור לעיל, אנו קובעים כי שכרו הקובע של התובע לצורך תשלום
19 פיצויי פיטורים עמד על סך של 8,736 ₪. בהתאם לכך על הנתבעת לשלם לתובע
20 סכום של 49,504 ₪ בגין פיצויי פיטורים. ($49,504 = 68/12 * 8,736$ ₪).
21
22 **חלות ההסכם הקיבוצי על יחסי הצדדים-**
23 .34 לטענת התובע ההסכם הקיבוצי והוראות צו ההרחבה חלים על יחסי הצדדים.
24 לתצהיר התובע צורף כנספח ת/2, תדפיס מאתר רשמי של איגוד המוסכים,
25 ממנו עולה לכאורה כי הנתבעת הינה חברה באיגוד המוסכים. בחקירתו
26 הנגדית, הכחיש מנהל הנתבעת את חברותו באיגוד ובהמשך השיב- "אז
27 כתוב". כשנשאל, מדוע כשראה את המסמך (אשר כבר צורף לכתב התביעה)
28 לא פנה לאיגוד השיב- "לא מעניין אותי. מה אכפת לי שאני מופיע שם" (עמ'
29 26 לפר' שורות 7-13).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 6843-03-11

- 1
- 2 .35 משהנתבעת לא הציגה מסמך רשמי הסותר את הרישום ב- 2/ ומשלא סיפקה
- 3 כל הסבר המניח את הדעת מדוע נזכר שמה באתר רשמי של "איגוד
- 4 המוסכים", מצאנו כי יש לדון בזכאות התובע לרכיבי השכר הנתבעים בהתאם
- 5 להוראות הסכם הקיבוצי.
- 6 מעבר לדרוש נוסף כי מהטענות והראיות שהובאו בפנינו עולה כי, צו ההרחבה
- 7 בענף המוסכים חל על "כל העובדים והמעבידים בענף המוסכים" (למעט
- 8 בנסיבות המוחרגות כקבוע בצו, אשר לא הוכחו בנסיבות מקרה זה), על כן חל
- 9 הוא על הנתבעת. כמו כן, בחינת המצב המשפטי מלמד כי הזכויות הנתבעות
- 10 ע"י התובע מכח ההסכם הקיבוצי, זהות לזכויות מכח צו ההרחבה.
- 11 **העדר הפרשה לקופת גמל-**
- 12 .36 לטענת התובע, בוטח בביטוח מנהלים בחברת ביטוח הראל מחודש יולי 2005
- 13 בלבד. התובע עתר לחיוב הנתבעת לבטחו למפרע החל ממועד תחילת עבודתו
- 14 (5.1.05) ולחילופין לחייב את הנתבעת לשלם הפרשים בגין העדר ביטוח פנסיוני
- 15 בסך של 1,667.09 ₪.
- 16 לתצהירו צרף התובע דוח הפרשות לגמל שבוצעו החל מחודש 1.06 (ת/7). עיון
- 17 בתלושי השכר מלמד כי אכן רק בחודש 7.05 החלה הנתבעת להפריש לחברת
- 18 הביטוח.
- 19
- 20 .37 פרק 17 לצו ההרחבה מלמד כי על הנתבעת חלה חובה לבטח את התובע בקרן
- 21 פנסיית יסוד או בקרן פנסיה מקיפה של "מבטחים" לפי בחירתה ולשאת
- 22 בתשלום 6% מרכיב זה.
- 23
- 24 .38 משהנתבעת לא הציגה כל מסמך הסותר את טענות התובע ולא הוצג תחשיב
- 25 נגדי מטעמה, זכאי התובע לפיצוי בגין אי הפרשות לגמל בסך של 1,667 ₪.
- 26
- 27
- 28

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 6843-03-11

- 1 **העדר הפרשה לקרן השתלמות-**
- 2 39. לטענת התובע הנתבעת לא הפרישה 0.2% משכרו לקרן השתלמות בניגוד
- 3 להוראות ההסכם הקיבוצי וצו ההרחבה. לטענתו יש לחייבה לשלם פיצוי בגין
- 4 אי ביצוע הפרשה בסך של 1,030 ₪. התובע צירף לתצהירו טבלת חישוב
- 5 מעביד לקרן השתלמות (ת/13).
- 6 בתצהירו טען מנהל הנתבעת כי אינה חברה באגוד המוסכים לפיכך, אינה
- 7 חבה בתשלום לקרן השתלמות.
- 8
- 9 40. פרק 26 לצו ההרחבה קובע כי –
- 10 **"הנהלות המוסכים יפרישו על חשבונן מידי חודש בחודשו 0.2%**
- 11 **משכרם הכולל של העובדים וכן ינכו 0.1% משכר העבודה של העובד**
- 12 **לקרן ההשתלמות לעובדי המוסכים".**
- 13
- 14 אין מחלוקת כי במהלך תקופת העבודה לא הפרישה הנתבעת כספים עבור קרן
- 15 השתלמות. בנסיבות אלה שעה צו ההרחבה חל על יחסי הצדדים ובהעדר
- 16 תחשיב נגדי מטעם הנתבעת, הננו מחייבים את הנתבעת לשלם לתובע סכום
- 17 של 1,030 ₪, בגין רכיב זה.
- 18 **תוספת ותק-**
- 19 41. לטענת התובע, בניגוד להוראות ההסכם הקיבוצי וצו ההרחבה, לא שילמה
- 20 הנתבעת תוספת ותק בגובה של 0.1% משכרו, החל מהשנה השנייה לעבודתו.
- 21 על כן, עתר התובע לתשלום סך של 4,533 ₪ בגין רכיב זה. לתצהירו צירף
- 22 התובע טבלת חישוב תשלום תוספת ותק (ת/13).
- 23
- 24 42. מנגד טענה הנתבעת כי התובע אינו יכול לעתור לקבלת תוספת ותק כאשר
- 25 במהלך תקופת עבודתו קיבל תוספות והעלאות שכר ולראיה, במועד קבלתו
- 26 לעבודה שכרו ברוטו עמד על סכום של כ 4,377 ₪ ובמועד התפטרותו עמד
- 27 שכרו על כ 10,564 ₪.
- 28
- 29 43. במסגרת הסכומים, זנחה הנתבעת טענתה בדבר תוספות והעלאות במשכורת
- 30 המהוות חלופה לתוספת ותק, על כן יש לקבל את תביעת התובע ברכיב זה.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 6843-03-11

1 עוד נבהיר כי פרק 8 לצו ההרחבה קובע בין היתר כי "לאחר שנת עבודה
2 במוסך יקבל עובד תוספת ותק בשיעור של 1% משכרו החודשי לכל שנת ותק
3 עד 30 שנה".

4 מתלושי השכר לא עולה כי תוספת הותק שולמה לתובע החל משנת עבודתו
5 השנייה במוסך, ובהעדר תחשיב נגדי מצד הנתבעת, הננו מחייבים את הנתבעת
6 לשלם לתובע סכום של 4,533 ₪ בגין רכיב זה.

7

8 **גמול עבודה בשעות נוספות-**

9 .44. לטענת התובע, עבד בשעות נוספות מרובות מבלי ששולם תשלום בגין שעות
10 אלה. התובע טען למתכונת עבודה קבועה בת 6 ימים בשבוע, 9 שעות בימי אי-
11 ה' ו- 7 שעות ביום שישי. כן טען כי פעמיים או שלוש בשבוע נדרש לעבוד שעות
12 נוספות וכי "יום עבודה ארוך" נמשך כ- 10.5 שעות. לטענתו מתכונת עבודה זו
13 נהגה בכל תקופת העסקתו למעט שנת עבודתו האחרונה, משהיקף פעילות
14 הנתבעת ירד עקב ירידה בכמות הלקוחות. התובע הוסיף וטען כי נדרש
15 להישאר ולעבוד שעות נוספות על מנת לסיים עבודות דחופות במוסך, לצורך
16 תיקון רכב או חילוץ רכב בשעות הערב והובלתו למוסך. כמו כן נדרש לנקות
17 את המוסך לאחר סיום יום העבודה או לחלק פליירים למאגר לקוחות חדשים.
18 בשל כך עבד בממוצע 10 ימי עבודה "ארוכים" בחודש, במסגרתם עבד 10.5
19 שעות ביום.

20

21 .45. עוד הוסיף כי לאחר קבלת דוחות הנוכחות החלקיים מהנתבעת (צורף כנספח
22 ת/9), עולה כי הינו זכאי לגמול שעות נוספות בהיקף גבוה מהסכום הנתבע.
23 ממתכונת ההעסקה (צורף כנספח ת/10 לתצהיר) הוחסרה חצי שעת הפסקה
24 למרות שהתובע לא קיבל הפסקות כדין ולא היה מורשה להעדר ממקום
25 העבודה בזמן ההפסקה. כן צורף לתצהיר טבלת חישוב גמול שעות נוספות
26 בהתאם לדוחות הנוכחות (ת/11) ונטען כי מהשוואת טבלת החישוב בנספח
27 ת/10 ובנספח ת/11 ניתן לראות כי על פי דיווחי השעות בדוחות הנוכחות, זכאי
28 התובע לסכומים גבוהים יותר מהסכומים שנתבעו בהתאם למתכונת
29 ההעסקה.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 6843-03-11

- 1
- 2 מנגד טענה הנתבעת כי טענות התובע בדבר אי תשלום בגין עבודה בשעות .46
- 3 נוספות הינה תמוהה בשים לב למועד בו הועלתה, שנים רבות לאחר עבודתו
- 4 בנתבעת . התנהלות התובע עולה כדי התנהגות חסרת תום לב ושלא בדרך
- 5 מקובלת , לתובע שולמו כל הכספים המגיעים לו על פי דין ועל פי הסכם
- 6 העבודה . ככל שהתובע נשאר במוסך מעבר לשעות העבודה היה נעדר או מקבל
- 7 חופשה בגין שעות אלו. עוד הוסיף וטען מנהל הנתבעת כי שעות העבודה של
- 8 התובע, ככל יתר בעלי המקצוע במוסך, היו בהתאם לשעות פעילות המוסך
- 9 לקהל הרחב. בנוסף, משעות העבודה יש להפחית את זמן ההפסקה המאושרת
- 10 על ידי הנתבעת לעובדים, בבוקר לשתייית קפה כ- 15 דקות, וכן הפסקה
- 11 לארוחת צהריים של כ- 30-40 דקות. בנוסף טענה הנתבעת כי כל עובדי המוסך
- 12 קיבלו תוספת כספית בגין ניקיון המוסד בסך של 385 ₪, חלף תשלום לחברת
- 13 ניקיון. כספים אלה העשירו את כיסו של התובע תמורת 15 דקות נוספות בהן
- 14 נשאר לעבוד.
- 15
- 16 נקדים ונאמר כי מרבית תקופת העסקת התובע בשורות הנתבעת קדמה .47
- 17 לתיקון 24 לחוק הגנת השכר (תיקון מיום 1.2.09). כמו כן בגין שנת 2010 לא
- 18 תבע התובע גמול בגין עבודה בשעות נוספות .
- 19
- 20 עם זאת , טרם התיקון לחוק קבע בית הדין הארצי כי יש מקום להגמיש את
- 21 הכללים בדבר נטל הראיה לצורך הוכחת גמול עבודה בשעות נוספות, וכך
- 22 נקבע:
- 23 "מגמת הפסיקה היא הגמשת הכללים בדבר נטל הראיה שיחול על עובד
- 24 התובע גמול שעות נוספות, בנסיבות שונות: מקרים בהם שוכנע בית הדין
- 25 כי העובד עבד במתכונת עבודה קבועה הכוללת עבודה בשעות נוספות;
- 26 מקרים בהם קיימת תופעה של העבדה בשעות נוספות ללא תשלום גמול
- 27 שעות נוספות כמתחייב מהדין; מקרים בהם הדרישה להוכחה מדויקת
- 28 של שעות העבודה אינה הולמת את נסיבות יחסי העבודה". (ע"ע 212/06
- 29 ימית א. ביטחון (1988) בע"מ – אלי אפרים, מיום 12.11.08)
- 30
- 31 בהמשך פסק הדין קבע בית הדין הארצי את אופן הוכחת השעות הנוספות
- 32 כדלקמן -

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 6843-03-11

- 1 "בשלב הראשון – על העובד להוכיח מתכונת קבועה של עבודתו, ובכך
2 מועבר אל המעסיק נטל ההוכחה; בשלב השני – על המעסיק להוכיח את
3 מספר שעות העבודה של העובד ואת היעדרויותיו של העובד. בהעדר
4 הוכחה מדויקת, המעסיק אינו מרים נטל זה; בשלב השלישי – ככל
5 שהמעסיק לא הרים את נטל הראייה המוטל עליו, על יסוד מתכונת
6 העבודה הקבועה שהוכחה על ידי העובד והנתונים המוכחים בנוגע
7 לשכרו, בית הדין קובע את שיעור הסכום המגיע לו, כאשר ניתן לעשות
8 זאת על דרך של אומדנא".
- 9
- 10 48. סעיף 25(א) לחוק שעות עבודה ומנוחה, תשי"א-1951 קובע כי על מעסיק חלה
11 חובה לנהל רישום שעות עבודה וכך נקבע -
12
- 13 "מעביד חייב לנהל פנקס בדבר שעות עבודה, שעות מנוחה שבועית,
14 שעות נוספות, גמול שעות נוספות וגמול עבודה במנוחה שבועית, ובו
15 יירשמו הפרטים שייקבעו בתקנות."
16
- 17 בענייננו הנתבעת לא המציאה ולא הוכיחה כי ניהלה "פנקס שעות עבודה
18 ומנוחה". הנתבעת צרפה דוחות נוכחות המתייחסים לחלק מהתקופה בלבד.
19 על יסוד החומר שהונח בפנינו, שוכנענו כי התובע אכן עבד בשעות נוספות
20 כדבר שבשגרה. ונבהיר.
21
- 22 49. מנהל הנתבעת העיד בתצהירו כי שעות העבודה של התובע, ככל יתר בעלי
23 המקצוע במוסך הם בהתאם לשעות הפעילות המוסך דהיינו, ימים א', ב', ד',
24 ה' בין השעות 7.45-17.15 וימים- ג' ו- ו' בין השעות 7.45 – 14.15. לטענתו
25 משעות אלה יש להפחית הפסקות של כ- 45-55 דקות בכל יום(ראו סעיף 9
26 לתצהיר).
- 27 עובד העובד 6 ימי עבודה בשבוע זכאי לתשלום עבור שעות נוספות לאחר שעבד
28 8 שעות יומיות, ואכן, כעולה מעדותו של מנהל הנתבעת התובע עבד 9.5 שעות
29 מידי יום, כאשר ככל שנאמץ את גרסתו כי התובע קיבל מידי יום הפסקת בוקר
30 לשתיי קפה – בת 15 דקות וכן הפסקת צהריים בת 30-40 דקות, עדיין עבד
31 התובע (לשיטת הנתבעת) בין 35-45 דקות נוספות בימים א', ב', ד', ו- ה'.
32 בנוסף, לגרסת הנתבעת עבד התובע בימי שלישי ושישי 6.5 שעות. עם זאת
33 לאחר שהתובע עבד 43 שעות שבועיות, כל שעת עבודה מעבר לכך ביום שישי,
34 היא שעה נוספת. דהיינו – לפי גרסת הנתבעת, התובע עבד לפחות 4 שעות

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 6843-03-11

- 1 נוספות בשבוע (יוער כי החישוב מביא בחשבון את השיטה "המחמירה" עם
2 התובע לפיה שהה בהפסקה בת 55 דקות מידי יום).
3
- 4 50. טענת הנתבעת כי כאשר נדרש התובע לעבוד שעות נוספות, בתמורה
5 "השתחרר" בימים אחרים בשעות מוקדמות יותר או נעדר, אינן משתקפות
6 מדוחות הנוכחות שהוגשו לתיק ולמעשה כלל לא הוכחה, כל זאת שעה שהנטל
7 בעניין זה מוטל על כתפי הנתבעת. בנוסף; טענת הנתבעת כי שולם לתובע מידי
8 חודש "בונוס ניקיון" ובכך "התעשר" התובע, אין בה כדי להוות תחליף
9 לתשלום בגין עבודה בשעות נוספות. "בונוס ניקיון" שולם לתובע בגין ביצוע
10 עבודת הניקיון במוסך בנוסף לתפקידו הרגיל כמכונאי.
11
- 12 51. בתצהירו העיד התובע כי פעמיים- שלוש בשבוע נדרש לעבוד שעות נוספות וכי
13 "יום עבודה ארוך" נמשך כ- 10.5 שעות. כן העיד כי בימי שישי עבד הוא 4
14 שעות נוספות.
15 בחקירתו הנגדית העיד כי "רוב העבודה זה היה מ7.30 עד שעה 17.00 והיה 2-
16 3 פעמים שאני עבדתי יותר עד שעה 19 או 20.00". בחקירתו הנגדית אישר
17 התובע כי הרישום בתצהירו ביחס לעבודה בימי ג' איננו מדויק. (עמ' 14 לפר'
18 שורות 25-27). למעשה אישר כי ביום ג' לא עבד 9 שעות כפי שנרשם בתצהיר.
19
- 20 52. מרישומי דוחות הנוכחות שהוגשו לתיק (דוחות חלקיים בלבד) עולה כי בניגוד
21 לנטען ע"י הנתבעת, התובע עבד לכל הפחות יומיים בשבוע כ- 10 שעות ביום.
22 דהיינו כשעה וחצי נוספת (בניכוי הפסקה בת חצי שעה). כן עולה כי יומיים
23 נוספים עבד התובע כ- חצי שעה נוספת.
24 מהעדויות אשר לפנינו עולה כי התובע הועסק מעבר למסגרת שעות העבודה
25 הרגילות על כן, הוכחה מתכונת קבועה של עבודה בשעות נוספות, כנדרש
26 בשלב הראשון בפסק דין ימית. בשלב השני עובר הנטל לנתבעת עליה להוכיח
27 את מספר שעות העבודה של התובע והיעדרויותיו. כאמור, הנתבעת לא
28 המציאה פנקס שעות עבודה ומנוחה, כנדרש בחוק שעות עבודה ומנוחה,
29 ומשכך לא השכילה להרים את נטל הראיה המוטל עליה. אשר על כן נדרשים

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 6843-03-11

- 1 אנו לקבוע את מתכונת העבודה הקבועה , כאשר ניתן לעשות זאת בדרך של
2 אומדנא.
- 3
- 4 53. נקדים ונציין כי עדות התובע הייתה אמינה ומהימנה ושוכנענו כי התובע אכן
5 עבד שעות נוספות כדבר שבשגרה. הדברים אף עולים מדוחות הנוכחות
6 החלקיים שהוגשו לתיק. מנהל הנתבעת אישר בעדותו כי מידי בוקר וערב
7 התובע היה מדפיס כרטיס נוכחות. כאשר נשאל מדוע לא העביר את
8 הכרטיסים לגבי התקופה כולה השיב- "הרו"ח שלי אמר לי לשמור את
9 כרטיסי הנוכחות לפי החוק, החל משנת 08 אם איני טועה, מה שהיה לי
10 לשמור, זה מה שאמר לי. מה שלא שמרתי שרפתי. כל שנה אני שורף חומר
11 שלפניי"(עמ' 24 לפרי' שורות 12-7).
- 12 יחד עם זאת בהסתמך על עדותו של התובע, לא שוכנענו כי התובע עבד
13 במתכונת עבודה קבועה של 8 שעות נוספות מידי שבוע כנטען בסיכומיו.
14
- 15 54. לאור האמור לעיל , אנו קובעים על דרך האומדנא כי התובע עבד כשעה וחצי
16 נוספות משך יומיים בשבוע, ויומיים נוספים במהלכם עבד 1/2 שעה נוספת. כן
17 שוכנענו כי התובע עבד כשעה וחצי נוספת בימי שישי (סה"כ 5.5 שעות נוספות
18 שבועיות בשיעור של 125%). התובע העיד כי העובדים ישבו לאכול בחדר קטן
19 עם מיקרוגל, שולחן ושלוש כסאות (עמ' 13 לפרי' שורות 18-19). על כן הופחת
20 מיום עבודתו כחצי שעה בגין הפסקת אוכל. יובהר כי בהעדר ראיה להוכחת
21 טענת הנתבעת בדבר הפסקה בת 45-55 דקות , לא מצאנו להפחית פרק זמן זה
22 כהפסקה אלא , מחצית השעה בלבד.
- 23 לפיכך , התובע זכאי לגמול בגין עבודה בשעות נוספות כמפורט להלן :
- 24 ערך שעת עבודה במחצית התקופה - חודש 5.07 (7412ש"ח : 186 שעות) 40 ₪ X
25 125% X 5.5 X 4.2 X שבועות 59 X חודשים (9-68) בסך הכל – 68,145 ₪.
- 26 יוער כי החישוב מתייחס ל 59 חודשי העסקה, היות ולפי עדות התובע מתכונת
27 העסקה בשעות נוספות הופסקה בשנה האחרונה להעסקתו עקב ירידה בהיקף
28 הפעילות במוסך . (ראו סעיף 44 לעיל) .
29

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 6843-03-11

- 1 **הודעה מוקדמת-**
- 2 55. לטענת התובע הנתבעת ניכתה משכרו תמורת הודעה מוקדמת. בתצהירו
- 3 הצהיר התובע כי במהלך הודעת ההתפטרות שאל האם בנסיבות בהן סיום
- 4 העבודה סוכם באופן הדדי, נדרש הוא ליתן הודעה מוקדמת. לטענתו נאמר כי
- 5 מאחר והיחסים אינם טובים ועל מנת שלא יגרום נזק במוסד, מוותרת
- 6 הנתבעת על נוכחות התובע בעבודה בתקופה זו. מנגד טענה הנתבעת כי במועד
- 7 בו הודיע התובע על התפטרותו לא מסר הודעה מוקדמת על פי דין.
- 8
- 9 56. מאחר ואין חולק כי התובע התפטר מעבודתו עליו הנטל להוכיח כי הנתבעת
- 10 ויתרה על ימי הודעה מוקדמת. מכל מקום, על התובע היה לחקור את עדי
- 11 הנתבעת בסוגיה זו. יצוין כי במכתב ההתפטרות מיום 12.9.10 רשם התובע-
- 12 "שיחה מתאריך 8.7.10 כמו הודעה מוקדמת" ואילו במכתב הנתבעת מיום
- 13 13.9.10 ציינה הנתבעת- "עקב התפטרותך ללא הודעה מוקדמת- 30 ימים
- 14 שנקבעו בחוק, יקוזזו משכרך". הנה כי כן, כבר "בזמן אמת" התייחסה
- 15 הנתבעת לאי מתן הודעה מוקדמת ע"י התובע ואילו התובע לא טען דבר בעניין
- 16 וויתור הנתבעת על ימי הודעה מוקדמת. ככל שאכן היה ויתור כאמור, לא ברור
- 17 מדוע לא עוגן במכתב התובע מיום 12.9.10.
- 18 אשר על כן אנו קובעים כי התובע אינו זכאי להשבת הכספים אשר נוכו משכרו
- 19 בגין אי מתן הודעה מוקדמת.
- 20 למען הסר ספק, ועל אף שבסיכומים זנחה הנתבעת טענה זו, אין הנתבעת
- 21 זכאית לקיזוז נוסף בגין אי מתן הודעה מוקדמת.
- 22 **טענות קיזוז-**
- 23 57. לטענת הנתבעת יש לקזז מכל סכום אשר יפסק לזכות התובע, ככל שיפסק,
- 24 "שווי רכב" או לכל הפחות את שיעור דמי הנסיעות ששולמו בטעות לתובע
- 25 (בסכום של כ- 18,000 ₪), שעה שהתובע קיבל מהנתבעת רכב לשימוש הפרטי.
- 26 מנגד טען התובע בתצהירו כי הנתבעת לא מימנה לו רכב והרכב שהיה ברשותו
- 27 היה של הנתבעת ועל שמה ושימש את התובע לצורכי העבודה. הרכב לא היה
- 28 "צמוד" הואיל והתובע היה מגיע לעבודה וממנה בתחבורה ציבורית ולעיתים
- 29 ברכבו הפרטי או בטרמפים.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 6843-03-11

- 1
- 2 .58. בחקירתו הנגדית נשאל התובע האם הרכב היה צמוד אליו והשיב בשלילה.
- 3 לשאלה האם רכב העבודה נמצא בסוף היום בביתו השיב התובע- **"הרכב של**
- 4 **העבודה בסוף היום היה אצלי בבית כדי שאאסוף את האנשים לעבודה**
- 5 **בבוקר"**. לשאלה האם כאשר יצא לחופשה הרכב היה אצלו השיב התובע **"אני**
- 6 **ביקשתי זאת"**. בהמשך חקירתו משנשאל האם הרכב קאיה ריאו היה צמוד
- 7 אליו השיב- **"היה צמוד למוסך. היה צריך להביא אנשים ולהחזירם לעבודה**
- 8 **ולכן לקחתי את הרכב אתי הביתה. היו כל מיני אנשים שאני צריך להביא**
- 9 **לעבודה לא רק אני נסעתי על הרכב אלא גם עובד אחר בשם מרק, והוא היה**
- 10 **לוקח אנשים ונוסע ברכב"**. לשאלת בית הדין כמה ימים לקחו אותו וכמה
- 11 ימים התייצב לעבודה באופן אחר השיב התובע- **"שלוש או ארבע פעמים**
- 12 **בשבוע היה לי את הרכב של העבודה"**. עוד העיד כי ברכב היה כיסא של ילד
- 13 וכאשר לא השתמש במכונית העביר את הכיסא לרכב אחר (עמ' 18-20 לפרי
- 14 שורות 28 ואילך).
- 15
- 16 .59. מנהל הנתבעת העיד כי סיכם עם עובדים על משכורת נטו ולא ברוטו. כאשר
- 17 נאמר לו כי מי שנדרש לשלם את גילום מס הכנסה היא הנתבעת, ועליה
- 18 לשאת במס על שווי הרכב השיב – **"שווי רכב לא ציינתי כי לא חשבתי לציין**
- 19 **זאת. זה לא עלה לי אפילו לראש לציין זאת"**... (עמ' 25 לפרי שורות 17-28).
- 20
- 21 הגב' לינוב סבטלנה העידה בקשר לרכב כדלקמן-**"לתובע היה רכב צמוד שהיה**
- 22 **שייך למוסך. רכב צמוד הכוונה – מהתחלה שהתחלתי לעבוד אחרי התובע,**
- 23 **לא ידעתי שהרכב לא שלו, הייתי בטוחה שהרכב שלו. כל הזמן הוא היה**
- 24 **איתו. ראיתי שהוא נכנס ויוצא עם הרכב לביתו כאשר היינו מסיימים ביחד**
- 25 **עבודה"**. לשאלת בית הדין האם יתכן שהתובע הסיע עובדים ברכבו השיבה
- 26 העדה כי אינה יודעת (עמ' 30-31 לפרי שורות 19 ואילך).
- 27
- 28 מר שרלי איטח נחקר אף הוא בעניין זה וכדבריו- **"לכל העובדים במוסך יש**
- 29 **רכבים ששייכים למוסך כולל אנוכי וכולל התובע. הרכבים צמודים לעובדים,**
- 30 **לעובדים יש כרטיסי דלק.. הרכבים משמשים את העובדים גם לצרכיהם**

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 6843-03-11

- 1 הפרטיים הרכב לא נשאר במוסך אלא העובד נוסע איתו לביתו" (עמ' 34 - 35
- 2 לפר' שורות 29 ואילך).
- 3 .60 בהתבסס על הראיות שהובאו לעיל, שוכנענו כי הנתבעת אכן העמידה רכב
- 4 לרשות התובע. עם זאת, טענת התובע כי לעיתים נסע בדרכים אחרות לעבודה
- 5 וממנה, וכן הסעת עובדים אחרים לעבודה על כן הרכב שימש אותו בעיקר
- 6 לצרכי עבודה - לא נסתרה. מאידך, הנתבעת לא הביאה את ר"ח לעדות בעניין
- 7 זה ואף לא הציגה ראשית ראיה בכתב התומכת בטענה כי אכן עסקינן ברכב
- 8 שהוצמד לתובע, על כל המשתמע מכך. בהקשר זה אין די לדידנו בעדויות
- 9 עובדים אחרים בדבר "רכב צמוד". בנסיבות אלה ובהעדר כימות מתאים מצד
- 10 הנתבעת בהתייחס לרכיב זה, מתקשים אנו לקבל את טענותיה בעניין קיזוז
- 11 שווי רכב מכל סכום שיפסק לתובע.
- 12
- 13 .61 זאת ועוד. ככל שכך הם פני הדברים לא הוכח מדוע רכיב "שווי רכב" לא צוין
- 14 בתלוש השכר של התובע. יצוין פעם נוספת כי הנתבעת לא זימנה את ר"ח
- 15 לעדות על מנת שיאיר עינינו בסוגיה, ואין להתעלם מגרסת מנהל הנתבעת כי
- 16 הסכומים שנקבעו עם העובדים נקבעו בסכומי נטו ולא ברוטו. על כן בנסיבות
- 17 אלה אין זה מופרך כי לנתבעת היה אינטרס כזה או אחר בהעדר ציון הרכיב
- 18 בתלוש.
- 19
- 20 .62 אשר לטענה בדבר קיזוז דמי נסיעות - ככל שאכן הועמד לרשות התובע רכב
- 21 המוסך ובהנחה שנסע ברכב לעבודה וממנה, ברי כי הנתבעת לא הייתה
- 22 מחויבת בתשלום דמי נסיעות. עם זאת, משלא נסתרה טענת התובע כי היו
- 23 ימים בהם הגיע בכוחות עצמו לעבודה, ולעיתים הסיע עובדים אחרים לעבודה
- 24 ונוכח העובדה כי לתובע שולמו דמי נסיעות תקופה בת 68 חודשים, מבלי
- 25 שנטענה כל טענה בעניין זה ומקום בו ר"ח מטעם הנתבעת לא הובא לעדות
- 26 להבהרת סוגיה זו, לא ראינו להורות על קיזוז דמי הנסיעות ששולמו לתובע
- 27 במהלך השנים.
- 28
- 29

